

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

X. De ingentibus, quæ in hoc Dei timore continentur, bonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

CAPVT X.

De ingentibus, quæ in hoc Dei timore continentur bonis.

VT autem sanctum hunc timorem pluris faciamus, eumque semper præferre sat: gamus, nonnulla hic (sunt etenim ea nouero plurima, & magnitudine singularia) quæ in ea continentur, bona producemus. Primo, timor hic Dei adeo nullam diffidentiam, & inertem languorem causat, adeo non segnes aut pusillanimes homines reddit, vt etiam magis corroboret, ac fidentiores, constantiores, & animosiores reddat: quemadmodum de humilitate sancti Patres asserunt. In causa enim est, vt homines & sibi diffidant, & omnem fiduciam collocent in Deo. Egregie id ostendit S. Gregorius super illud Iob, *Vbi est timor tuus, & fortitudo tua?* Non sine ratione inquit, timorem fortitudinis combinat: nam in via Dei, plane alia incendi ratio, atque in via mundi: in mundo enim audacia causat fortitudinem, timor infirmitatem & inertiam: at in via Dei, ex aduersum audacia debilitatis, timor vero ingentis mater est fortitudinis, iuxta illam Salomonis sententiã in timore Domini fiducia fortitudinis Ratio est, quia dum quis singulari quodam modo Deum timet, nullam in vlla re timendi occasionem inuenit, omnia temporalia generosa mente despicit, & nullo loco habet: *Qui timet Dominum, nihil trepidabit, & non pauebit, quoniam ipse est spes eius.* Timor quoddam subiectio nis genus est, quam præstamus rei, quam timemus, tanquam si quod ab ea damnum: id ni faceremus, timeremus. Qui autem Deum singulariter timet, & cum solum magnificat ac suspicit, omnem quoque suam in eo spem ponit; nullam prorsus mundi, tyrannorum, mortis, dæmonis, inferni denique, metu-

endi occasionem habet: Nihil quippe horum illi nocere, imo ne quidem pilum de veste eius tollere, Deo non permittente potest. Tantæ autem id genus fortitudinis est, vt ne in omnibus mundi fortibus parem sit reperire. Firmamentum quidem est Dominus timentibus eum.

Ad hæc, sanctus hic Dei timor, nullum progignit angorem, nullam cordis amaritudinem, nullum adfert dolorem, nullam denique molestiam, imo dulcissimus est & iucundissimus. Timor mundanus, de honore vel opibus amittendis conceptus, nec non seruilis, inferni mortisue metus, tristitiam creat & melancholiam: Sed sanctus & fidelis, quo boni, beneque morati filii patrem suum carissimum offendere & ad iracundiam prouocare metuunt, exhilarat animam, cor emollit, viscera quoque liquefacit: hominem namque dulciter extimulat, vt continuo feruentes amoris Dei actus excitet & concipiat, dicendo v. g. Ne permittas, Domine, vnquam à te separari, ante moriat potius quam te offendam. *Timor Domini, gloria, & gloriatio, & latitia, & corona exultationis: timor Domini delectabit cor, & dabit latitiam & gaudium, & longitudinem dierum: timentis Dominum bene eris in extremis, & in die defunitionis sue benedicetur.* Qua verborum copia, quam affectuum varietate, gaudium & exultationem, quam timor Dei includit, Sapiens exponit: Non est hic timor, qui nos velut mancipia, suppliciorum & verborum infligendorum metu, trepidare faciat, sed, qui ex amore Dei enascatur: proinde quo maiori quis erga eum amore fertur, eo magis eum offendere, & ad indignationem prouocare veretur. Perinde ac bonus amansque filius patrem, prudens & honorabis vxor maritum timere solent; quo enim maiore illos amore prosequuntur, eo contentiosius & enixius cauent, ne quid domi sit, quod eos exacerbare queat & irritare.

Vt autem pressius, ac velut vno rem omnem verbo spectandam demus, Notandum est, omnes quæ humilibus in scriptura dantur laudes, elogia, prærogatiuas, & præmi-

Psal. 24. 14.

2. Dulcedo
& iucunditas.

Ecclesi. 1. 12.

Timor ser-
uorum &
metuana,
timor filio-
rum ab a-
more pa-
rentum s-
ritur.

- præminentias, etiam Deum timentibus, & quidem iisdem prope verbis & sententiis attribui. Nam vt Scriptura Deum respicere, & oculos suos dirigere, ait ad humiles & pauperulos, pari modo est de Deum timentibus locuta: *Oculi Domini super timentes eum.* vt ab eo humiles exaltari, & omnigenis ait bonis repleti, ita & timentes eum: Nam sacratissima Angelorum Regina, suo in cantico ait: *Et misericordia eius à progenie in progenies timentibus eum* & sancta vidua illa Judith, *Qui timent te magnierunt apud te per omnia.* Atque vt sancti Patres, humilitatem omnium esse virtutum custodem, & sine ea nullam fore virtutem dicunt, ita etiam si sine timore Dei nullum futuram asserunt. Atque hac de causa sanctus hic timor, ab Isaiâ dicitur thesaurus Domini: *Timor Domini ipse est thesaurus eius:* in eo namque velut in arca, virtutes optime custodiuntur & asseruantur. Et vice versa, quemadmodum nauis quæ sabaura, & pondere degrauante caret, neutiquam est à naufragij & submersionis periculo secunda; quilibet enim ventus vehementior, eam subuertere & sursum deorsum versare potis est: ita & eam animam securam fore negant, quæ timoris huius pondere destituta est. Ille namque animæ nostræ pondus est, cordis leuitatem tollit, eamque solidatæ stabilit, ne humani diuini que fauoris ventus eam sustollat, & inuertat, esto enim sit opulentissima, hoc pondere si carebit, in præsentissimo pereundi periculo versatur. Hinc sanctus Gregorius timorem hunc cordis nostri anchoram nuncupat: Anchora cordis est pondus timoris. & D. Hieronymus. Timor virtutum custos est, securitas autem lapsui viam sternit, eamque velut faciliorem reddit. Tertullianus vero hoc ei elogium dedit: *Timor fundamentum est virtutis: timendo cauebitur, cauendo salui erimus: qui sollicitus est, in vere poterit esse securus.*

Timor Domini arca virtutum.

Earundem saburra & anchora. Lib. 6. moral. c. 27. Epist. ad Pabiolum de mansionibus. Lib. de cultu. famin. c. 2.

Denique Salomon in multis capitibus, in quibus de sapientia edisserit, magnas quidem passim eius excellentias & mira-

abilia multa enumerat, vt omnium tamen eius elogiorum maximum, & velut complementum, addit, ipsum timorem Domini esse. Idem quoque sentit S. Iob: *Eccle. timor Domini ipsa est sapientia, & recedere à malo, intelligentia.* Quocirca quidquid de sapientia dicitur, etiam de timore Dei dicere possumus. Addit præterea Sapiens, hunc ipsum timorem, omnis esse sapientiæ esse plenitudinem & consumptionem: *Plenitudo sapientia est timere Deum, & plenitudo à fructibus illius, fructus autem illius plurimi sunt & copiosissimi.* Denique tandem in hæc verba concludit: *Quam magnus qui inuenit sapientiam & scientiam? sed non est super timorem Dominum: Timor Dei super omnia se superposuit. Beatus homo, cui donatum est habere timorem Dei, qui tenet illum, cui assimilabitur?*

CAPVT IX.

Superiora exemplis quibusdam confirmantur.

IN prato spiritali sic scribitur: *Quidam de priscis illis Thebaidis Patribus narrauit nobis, se, quod esset sacrificuli cuiusdam Ethnici filius, adhuc puerum pro more cum patre fanum idoli adire consueuisse, & sacrificia, quæ ibidem pater offererebat, sæpius spectasse. Quadam vero die clanculo, post patrem delubrium inrelesum esse, ac satanam sublimi quodam in suggestu confidentem vidisse, magna infernalium satellitum corona in circuitu cinctum, atque vnum de maioribus proprius accedentem, cum adorasset supplicem. petiisse vero Sathanam, vnde tu nobis? dixisse alterum. In tali prouincia varia & internecina bella, ac dissolutiones suscitauit, & causa fui, plurimus vt sanguis effunderetur. & hoc ipsum tibi nuntiatum*